

АМЕРИКА НЕ ПОСЛАБИТЬ СВОЄЇ ПІДТРИМКИ ДЛЯ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ В ССРС — ЗАПЕВНИВ ПРЕЗ. КАРТЕР ГЕН. ГРИГОРЕНКА, ВІТАЮЧИ ЙОГО ОСОБИСТО В ЦЬЙ КРАЇНІ; ГЕН. ГРИГОРЕНКО УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ ДЯКУВАВ ПРЕЗИДЕНТОВІ

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В ЧІКАГО ВІДМІТИЛА ЮВІЛЕЙ „СВОБОДИ” ТА ІНШИХ ВИДАНЬ УНСОЮЗУ

Чикаго (з. с.). — Двома цікавими дискусійними панелями і урочистим бенкетом — імпрези, що їх влаштував тут в суботу і неділю, 16-17-го вересня, влаштував місцевий Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в співпраці з Головним Екзекутивним Комітетом — вшанувала місцева громада 85-річчя безперервної появи найстаршого і найбільшого українського щоденника у світі „Свобода”, 45-річчя англійського „Українського Тижневика” та 25-річчя дитячого журналу „Веселка”. Ці „Дні Видання Свободи” втілювалися доброю атмосферою провідних діячів місцевої громади, як і багатьох союзних активістів, включено до колішніх і теперішніх членів Головного Уряду.

На програму першого дня святкування зложилися два дискусійні панелі, перша в українській, а друга в англійській мовах, під час яких українські і неукраїнські журналісти обговорювали ряд питань зв'язаних з роллю української та іншої етнічної преси у вільному світі, існуючими проблемами та завданнями на майбутнє.

Перший панель

Біля 100 осіб прибули на перший панель на тему „Роль української преси і її майбутнє у вільному світі”, який відбувся в суботу в ранніх пополуночних годинах в домі УАСТ Леви. Панель відкрив головний радий УНСоюзу і голова Окружного Комітету Михайло Сорока, представляючи присутнім головного редактора УНСоюзу д-ра Івана Фліса, який в коротких словах подякував місцевим союзним за ініціативу у відміненні річниця видань УНСоюзу та всім присутнім за участь.

Панелем проводив мгр Лука Костеліна, а в його склад входили: ред. Антін Драган; о. шамбелян Ярослав Свистук, редактор епархіального католиць-

кого тижневика „Нова Зоря”; проф. д-р Василь Маркус, редактор „Черковного Вісника” парафії св. Володимира і Ольги; проф. Адам Антонович, редактор журналу „Екран”; мгр Микола Домашевський, редактор „Гуцулії” і проф. Роман Заводович, спірерактор журналу „Веселка”.

Ред. А. Драган, додержуючись 8-хвилинного часового обмеження для кожного з панелістів, подав деякі статистичні дані про українські публікації у вільному світі, а описав з'ясував основні цілі української преси, в тому ж „Свободи”, яка, крім інформування, поставила собі за завдання збереження української ідентичності в країнах поселення і кожноразу та інтенсивну допомогу українським народам на рідних землях. Він висловився наскрізь позитивно про майбутність української преси у вільному світі в світлі зростаючого руху етнічності в ЗСА чи багатокультурності в Канаді та існуючі гарантії свободи слова і думки в країнах поселення.

О. шамбелян Я. Свистук, накреслюючи завдання української релігійної преси, вказав на konieczність обстоювання моралі та національних інтересів та формування думки читача на християнських засадах. Він в подальшому накреслював завдання християнської журналістики і потребу існування релігійної преси в процесі відновлення української державності і української церкви.

Д-р Маркус ствердив на вступі, що, крім церков, преса є найважливішим фактором в збереженні українства. Він вказав на konieczність перевірених можливостей встановлення комерційної самовиставчальної преси, удосконалення її інформативних аспектів опитами читачів, модернізацію в цілях притягнення молодшого віком читачів та внесення елементів творчості так у зміст, як і у форму видань.

Головний передсидник УНСоюзу д-р Іван Фліс (зліва) дякує головному радному Михайлові Сороці за „ювілейний дар” — 26 нових членських апликацій — під час бенкету з нагоди 85-річчя „Свободи”, 45-річчя „Українського Тижневика” і 25-річчя „Веселки”. (фото світлина М. Стасюк)

Проф. Антонович, говорячи про ролі преси у сповільненні процесів асиміляції, вказав на постійну русифікацію в Україні та велику небезпечність українськими центральними установами у вільному світі, які, на його думку, своїми закликами до збереження українських шкіль, видань тощо зверталися на невластиву адресу. Він уважав, що англійський „Український Тижневик” та інші подібні видання виконують добру роботу назавні, але сприяють процесові асиміляції всередині. Проф. Антонович рівнож уважав, що громада занедбала „Веселку”, число переплатників якої постійно падає.

Мгр М. Домашевський ствердив, що головним завданням української преси — це плекання українського патріотизму та українолюбства. Він додає, що недомагання в надмірній полеміці, особливо поміж органами політичних груп, та в примітивності редагування газет. Він висловив побоювання, що українська преса з часом перейде на

англійську мову і втратить український дух.

Проф. Р. Заводович обмежився до накреслення короткої історії журналу „Веселки”, вказуючи на її позитивний вплив на дітей, які в батьків, які читаючи її збагачують свій запас слів. Проф. Заводович рівнож висловив побоювання за дальшу долю журналу з уваги на слабу підтримку громади, що віддзеркалюється в постійному зменшенні числа передплатників.

Біля 15 осіб взяли участь в дискусії, заторкуючи твердження прелегантів та додаючи свої коментарі до проблем і завдань української преси. Серед дискусантів, ред. А. Драган, відповідаючи на запити, відмітив присутність інж. Степана Куропаса, почесного члена Головного Уряду УНСоюзу, якого він назвав найстаршим під цю пору доголітнім кореспондентом щоденника „Свобода”. В кількох моментах дискусанти відбилися від заторкнених тем і своїми заваганнями внесли зайвий елемент емоційності. Мгр Л. Костеліна закрив панель подякою всім учасникам цієї імпрези.

Другий день

Увечері цього дня, в домі СУМА, відбувся другий панель, учасниками якого були: Ніколас Філіппіс, редактор грецького тижневика „Де Грік Стар”; о. д-р Йозеф Ваксас, член редколегії литовського щоденника „Драугас”; Джозеф Зуравскі, редактор польського двотижневика „Народ Польскі”; і ред. Зенон Снілкі, донедавна редактор „Українського Тижневика”, а тепер член редакційної колегії щоденника „Свобода”. Модератором панелі був д-р Мірон Куропас, заступник головного передсидника УНСоюзу, а коментатором проф. д-р Вільям МекРіді, спеціаліст в питаннях етнічності при Чикагському університеті. Панель попередньо коротко слово д-р І. Фліса, якого присутнім біля 90 осіб, в тому ж багато представників інших етнічних груп, представив д-р Куропас.

Проф. д-р В. МекРіді встановив концепційні рамки панелі, описавши коротко відносно новий процес етнічності, ідею плуралізму та ролі поодиноких етнічних груп, (Закінчення на ст. 4-й)

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР І ГЕН. ГРИГОРЕНКО БУЛИ ГОСТЯМИ ТА ПРОМОВЛЯЛИ НА КОНВЕНЦІЇ СТАЛЕВАРІВ

Атлантик Сіті, Н. Дж. — Президент Джиммі Картер у середу, 20-го вересня, на крайовій конвенції робітничої спілки Об'єднаних Сталеварів зустрівся з генералом Петром Григоренком, чільним членом правозахисного руху в Україні та Советському Союзу, як рівнож членом Української та Московської Груп сприяння виконанню Гельсінкських домовлень, та обіцяв йому, що уряд ЗСА і він особисто продовжуватимуть обороняти права людини в країнах за „залізною заслоною”, не зважаючи на те, що Кремль постійно закликає Вашингтон „не втручатися у внутрішні справи СРСР”.

Це щойно другий раз, що президент Картер зустрівся з будь-яким дисидентом із Советського Союзу, бо раніше в Білому Домі вітав Володимира Буковського. Однак, тоді урядові чиновники заборонили будь-які фотографії, а з ген. Григоренком Президент погодився зфотографуватися. Перекладачем для ген. Григоренка, який, як відмічено у ньюаркській газеті „Стар-Леджер” з четверга, 21-го вересня, говорив „його рідною українською мовою”, був Р. Купчинський.

Зустріч Президента з ген. Григоренком відбулася зразу після промови президента Картера до конвенції Об'єднаних Сталеварів, згідно з інформаціями Юрія Вірта в щоденнику „Стар-Леджер” і Романа Купчинського, члена Комітету оборони советських

політичних в'язнів, в репортажі для „Свободи”.

Президент подав ген. Григоренкові руку, тепло привітався з ним і заявив, що „ви більше зробили для справи прав людини, ніж я, і вітаю вас у цій країні та надіюся, що ваше перебування тут буде приємне”. Як відомо, ген. Григоренко прибув до ЗСА на 6-місячний візит, щоб пройти операцію, а відтак Москва позбавила його советського громадянства.

Відповідаючи президенту Картеру, П. Григоренко сказав, що користуючись з нагоди, хоче подякувати Президенту, що дав йому політичний притулок і закликав Президента, — як інформує „Стар-Леджер” — „не забувати інших дисидентів в Україні та в інших республіках СРСР, які терплять повну силу советського імперіалізму”. Такі зустрічі, як ця підтримали на дусі тих, які стоять в обороні прав людини в Советському Союзі”, додаючи, що советські лідери дали дуже чуйні на публічну опінію на Заході — сказав П. Григоренко.

Ген. Григоренко, який мав промовляти на конвенції сталеварів в четвер, 21-го вересня, сказав, що він дуже зворушений тим, що президент Картер прийняв незнайому йому людину і порівняв це до советського лідера Леоніда Брежнєва, який особисто знайомий з П. Григоренком, але протягом останніх 10-ох років відмовлявся відповідати на будь-які листи ген. Григоренка.

Ген. Петро Григоренко

Газета „Стар-Леджер” інформує, що у своїй промові на конвенції сталеварів ген. Григоренко планує закласти робітничий рух ЗСА підтримувати принципи пошанування прав людини, бо робітники у Советському Союзі не мають неза-

лежних профспілок, тобто, всі робітничі спілки знаходяться під тотальною контролю советського уряду, і тому ці робітничі спілки не спроможні виступати в обороні політичних, національних і загальнолюдських прав в СРСР.

ЙОРДАНІЯ І САВДІЙСЬКА АРАБІЯ КРИТИКУЮТЬ ДОМОВЛЕННЯ

Амман/Єрусалим. — У вівторок, 19-го вересня, ще перед прибуттям на Близький Схід державного секретаря Сайруса Венса, уряди Йорданії і Савдійської Аравії оприлюднили офіційні коментарі, в яких гостро критикували тентативні домовлення між єгипетським президентом Анваром ель-Садатом та ізраїльським прем'єром Менахемом Бегіном щодо замирення на Близькому Сході, заявляючи, що „вершинна конференція” в Кемп Дейвід, Меріленд, що її скликав президент Джиммі Картер, як і самі тентативні домовлення не взяли під увагу „легітимних прав палестинського народу” і не розв'язали проблеми звільнення арабських територій.

Подібно оцінили тентативні домовлення речники уряду Сирії та Палестинської Визвольної Організації (ПВО), твердячи, що Садат „не мав і не має уповноваження говорити в імені цілого арабського світу”.

Державний департамент ЗСА, реагуючи на гостру критику з боку Йорданії та Савдійської Аравії, признав, що уряд президента Картера волів би, щоб ці згадані держави були зачехлені зі своїми коментарями аж після переговорів секретаря Венса з Йорданським королем Гуссейном і савдійським королем Халідом, але підкреслив, що у цих коментарях Йорданія і Савдійська Аравія не зазначили, що в майбутньому не прилучаться до переговорів між Ізраїлем і Єгиптом.

Савдійський уряд у своєму повідомленні підкреслює, що визнає ПВО

ПОЯВИВСЯ ДРУГИЙ ВИПУСК БЮЛЕТЕНЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГЕЛЬСІНСЬКОЇ ГРУПИ

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — За кордон наспів другий випуск періодичного „Інформаційного бюлетеня” за березень-червень 1978 року, що його видає Українська громадська група сприяння виконанню Гельсінкських угод. Разом з прилогами цей випуск має 74 сторінки машинопису.

Зміст цього випуску складається з таких статей: інформації чи звернень: Вступ, Свобода Левкові Лук'яненкові, Слідство у справі Лук'яненка, Суд над Миколою Маринівичем і Миколою Матусевичем, Суд над Петром Вінсом, Засудження з політичних мотивів — в політичних таборах, Спецпосередження, На засланні, Положення колишніх політв'язнів, Переслідування з ідеологічних мотивів, Смерть художника Ростислава

Палецького, Про Гелія Снегірєва.

Крім цього у прилогах є листи і заяви таких відомих діячів українського правозахисного руху: Л. Лук'яненка, В. Чорновола, І. Калинича, О. Мешко, В. Марченка, Д. Демидова, С. Шабатура, Н. Строкатої, В. Стуса, Н. Світличної, М. Мельника, родини Вінсів.

Деякі з документів цього числа „Інформаційного бюлетеня” вже предсталися на Заході.

ЮНЕСКО ДОМАГАЄТЬСЯ ПОШИРЕННЯ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ У СВІТІ

Відень, Австрія. — Більше як 200 дипломатів, правників, спеціалістів в ділянці шкільництва і виховання та інші делегати, які беруть участь у 5-денній конференції ЮНЕСКО (Організація Об'єднаних Націй в питаннях освіти, науки і культури), закликали президію цієї організації, щоб вона опрацювала план посиленої акції, завданням якої було б посилити тиск на ті держави, які не респектують в себе прав людини.

„Права людини, — говорить у зверненні деле-

гатів, — повинні бути поширені у цілому світі”. ЮНЕСКО під теперішню пору займається питанням прав людини, згідно перевіркою цього питання в поодиноких країнах.

В резолюції, яку підписали делегати, говориться, що мусять бути задержані основні права і свобода кожного народу, наладнані соціальні, культурні і економічні справи, закати світ пічне втішатися людськими правами. Конференція ЮНЕСКО планує видати кінецьній комунікат у цій справі.

ВІДБУВАЮТЬСЯ ЗБОРИ ОКРУГ УНС

Джерзі Сіті, Н. Дж. — 3 Організаційного Відділу УНС інформують, що в місячних вересні, жовтні і листопаді цілий ряд Окружних Комітетів Українського Народного Союзу запланували свої збори, ціллю яких є посилити організаційну кампанію в осінньому сезоні з метою придбати до кінця 1978 року 3000 нових членів. У цих зборах братимуть активну участь не тільки члени управ Окружних Комітетів, відділові урядовці і конвенційні делегати, але також представники Головного Уряду УНС, які представляють учасникам зборів теперішній стан УНС, відповідатимуть на запити і даватимуть практичні поради в організаційних справах.

Тому, що від активності Округ, секретарів і інших членів відділових урядів та конвенційних делегатів дуже багато залежатиме успішність організаційної кампанії, Організаційний Відділ і Головний Уряд в цілості переконаний, що до цієї кампанії включиться все активне членство УНС. В найближчому часі такі

Округи відбудуть свої збори:

Рочестер, Н. Й. — Збори тут відбудуться в суботу, 23-го вересня о. р., в год. 6-й вечора, в залі Українського Народного Дому при 831 Джозефс евеню. Офіційним представником Головного Уряду УНС на зборах, у яких візьмуть участь члени управ Округи і Відділів та делегати на 29-ту Конвенцію УНС, буде головний організатор Василь Оріховський. Президію Окружного Комітету в Рочестері очолюють: Константин Шевчук — голова, В. Гаврилюк — секретар і Петро Дзюба — скарбник.

Бюфало, Н. Й. — Організаційні Збори Окружного Комітету Відділів УНС заплановано тут на неділю, 24-го вересня о. р., на год. 2:30 по полудні і вони відбудуться в залі Українсько-Американського Горожанського Центру при 205 Мілтарі роуд. У Зборах зобов'язані взяти участь представники і конвенційні делегати наступних Відділів: 40, 87, 127, 149, 299, 304, 351, 360 і 363. У Зборах візьме участь д-р Іван О. Фліс, головний передсидник УНС, який

виголосить головну інформаційну доповідь. Президію Управ Округи репрезентують тепер: Роман Конотопський — голова, Марія Гаравус — касир і Іван Гаврилюк — секретар.

Амстердам, Н. Й. — Організаційні Збори Округи УНС відбудуться тут в неділю, 24-го вересня о. р., в год. 3-й по полудні в залі Українсько-Американського Горожанського Клубу при 3 Геллер вулиці в Амстердамі. У Зборах братимуть участь представники Відділів: 13, 57, 150, 266, 476 і 477 з місцевостей: Трой, Амстердам, Гадсон, Когова, Ватераліт і Пітсфілд, Масс. та околища. Представником Головного Уряду на Зборах буде Василь Оріховський, головний організатор УНС. Президію Окружного Комітету очолюють у цій околищі: Павло Шевчук — голова, Іван Дурбак, Василь Колодій — секретарі і Михайло Савків — касир.

Монреаль, Канада. — Квебекська Округа Відділів УНС відбуде свої організаційні Збори в понеділок, 25-

го вересня, в домі СУМА, відбувся другий панель, учасниками якого були: Ніколас Філіппіс, редактор грецького тижневика „Де Грік Стар”; о. д-р Йозеф Ваксас, член редколегії литовського щоденника „Драугас”; Джозеф Зуравскі, редактор польського двотижневика „Народ Польскі”; і ред. Зенон Снілкі, донедавна редактор „Українського Тижневика”, а тепер член редакційної колегії щоденника „Свобода”. Модератором панелі був д-р Мірон Куропас, заступник головного передсидника УНСоюзу, а коментатором проф. д-р Вільям МекРіді, спеціаліст в питаннях етнічності при Чикагському університеті. Панель попередньо коротко слово д-р І. Фліса, якого присутнім біля 90 осіб, в тому ж багато представників інших етнічних груп, представив д-р Куропас.

Проф. д-р В. МекРіді встановив концепційні рамки панелі, описавши коротко відносно новий процес етнічності, ідею плуралізму та ролі поодиноких етнічних груп, (Закінчення на ст. 4-й)

СВОБОДА

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (позбачено): Любов Колеснік, Володимир Левенчук, Зенон Силик (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії), Василь Тершаковець і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНГО — 65% м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07310

Бойкот СССР

В останні тижні західна преса, у зв'язку з політичними процесами в комуністичній імперії над дисидентами, а зокрема недавнього процесу над членами Гельсінкських Груп Анатолієм Шаранським, Александром Гінзбургом, Віктором Петкусом і Левком Лук'яненком, голосніше як завжди говорила про бойкот Советського Союзу. Цю акцію бойкоту значно посилює дружина Шаранського, Наталія, яка, згідно з інформацією газети, "Чикаго Сан-Таймс", закликала американців у своїх численних виступах до бойкоту світових Олімпійських Ігор, які в 1980 році мають відбутися в Москві.

Шаранська, наприклад, твердить, що усі ті, які братимуть участь в Олімпіаді, без жадних конесій зі сторони Москви в ділянці людських прав, допомагають режимникам продовжувати політику переслідування і душення прав людини в СССР. Бойкот Ігор в Москві, на її думку, продемонстрував би солідарність Заходу проти порушення прав людини комуністичними диктаторами і рівночасно порушення урядом Советського Союзу Гельсінкської угоди, яку він, разом із 34-ма іншими державами світу підписав в 1975 році. Шаранська цілком слушно вважає, що влаштувати Олімпійські Ігри в СССР — країні терору і систематичних переслідувань, де люди сидять по в'язницях, концтаборах і психіатричних закладах, це те саме, що допомагати росіянам здригати людські права.

Треба сказати, що старання Шаранської не є відокремленою акцією, яку, до речі, підтримують великі жіночі організації в Америці, які застановаються тепер над новими способами поширення цієї акції на інші країни західного світу, бо вже раніше, почавши від другої фази Європейської Конференції для справ миру і безпеки в Београді, справою бойкоту займаються цілий ряд видатних осіб і загальновідомих установ, в тому числі наукових інститутів й університетів. Для прикладу треба сказати, що на одній пресовій конференції в Београді четверо всесвітньо відомих учених — нобелівський лауреат француз А. Лавуа, швейцарець Р. Левенбергер, американець Р. Аделстейн і норвежець Т. Рафто, зверталися до своїх західних колег із закликом відмовитися від співробітництва з ученими комуністичних країн, зокрема в СССР, де не тільки систематично порушуються права людини, але переслідуються і ув'язнюються усіх тих осіб, які бажали такими правами користуватися. Згадані вчені були у Београді в характері офіційних представників спільної асоціації, що об'єднують понад 7,000 наукових робітників. Правда, відступ на заклики цих чотирьох наукових робітників був тоді незначний, а советський представник Воронцов навіть не захотів прийняти делегацію на послухання, але їхній голос все ж таки пролунав у світі і започаткував, на нашу думку, дуже важливу справу — справу бойкоту (торгівельного, наукового, спортивного та іншого), який напевно увінчався успіхом, якщо б, як каже Шаранська, вільні країни Заходу зуміли виступити солідарно. Тоді вони могли б добитися великих успіхів в ділянці оборони національних і людських прав не тільки в Советському Союзі, але також в усіх інших країнах, де такі права не шануються. На тлі загального обурення поведінкою советських тоталітаристів, які переслідують усіх людей, що навіть наслідують думати про свободу, можна розвинути дуже успішну боротьбу із советським безправ'ям, якщо піти за закликом названих чотирьох наукових керівників Ньюйоркського університету, який припинив всякий науковий обмін, довавшись про процес над Шаранським, і Шаранської, яка вірить у моральну силу Заходу. Самими тільки "тихими дипломатичними заходами", які пропонують деякі політики Заходу, ледве чи можна буде добитися успіху.

УКРАЇНСКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАС БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Володимир Янів

ЕТНОПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ В „ПАНСЬКИХ ЖАРТАХ” І. ФРАНКА

[2]

Зревольтована людина у Шевченка — як приблизно в аналізі пізніше у А. Камюса — це ніяким чином не аномалія, не авантюризм, що бажав пригоди, але це шукач правди, одержимий ідеєю справедливості, що доходить до вершин утрюх початкових гасл Великої революції: свобода, рівність, братерство! Це людина, зрушена в почуваннях, обурена, що піднімається проти ладу, накиненого силою із запереченням прав людини, проти режиму із зародками зла. Знову ж у Франка підпорядкуванням із терпінням без протесту це не так самооднаковий християнин, не так певне самоушляхетнювання, як радше непереможна віра в кінцеву перемогу честоти, — без ніякого насильства з боку праведних, — це довіра в триумф доброти без відклику до зла! Ось його історія:

„Знесім це пробу сю тяжкую,
А я вам певно пророкую,
Що Бог її нам почилисть.
Хіба ж не звісно вам, що зрана,
Поки зоря зійде рум'яна,
Найдужче все мороз смилить?
Та хоч застелить він відконець,
То се лиш знак, що швидко сонце
Заблеще й землю опелить” (рядок 1861-1869)

Текст настільки більше впадає у вічі, що молодий Франко зумів зберегти повну об'єктивність в описі стосунків парочка й вірних, — факт, що збільшує документальну цінність його „оповідання”. Сама цитата й висновки, які з неї випливають, вписуються у довгу лину

Я. Татомір

НАШ СВЯЩЕННИЙ ОБОВ'ЯЗОК

Ми часто нарікаємо на те, що західний світ мало знає про нас, а зокрема про наші визвольні змагання і про злочини Москви в Україні. Як звичайно, ми скидаємо вину за те на наших різних ворогів, на хитру московську пропаганду, на американську пресу і телебачення, які промовчують українські справи і т. п.

У всіх цих наріканнях є, як звичайно, частина правди, але ми не бачимо головної і найбільшої причини малого знання Заходу про Україну, імені — відсутності документальних, даблявних виданих англійськими матеріалів про Україну.

Відважимо і приглянемося американським публіцистам і шкільним бібліотекам. Ми знайдемо там багато томів про кожний більший нарід земної кулі, а вже, наприклад, про жидівський нарід і його справи знайдемо сотні томів. Про Україну, про її історію, змагання, культуру знайдемо там дуже мало або нічого.

Розчарування Леслі П.

Недавно звернувся до мене мій приятель Леслі П. з проханням знайти для нього англійськими матеріалами про переслідування української Православної і Католицької та інших українських Церков.

П. по фаху інженер, але він незвичайно релігійна людина і дуже активний у своїй Єпископальній Церкві. Він теж цікавиться українськими справами, зокрема українськими дисидентами, прочитав „Бумеранг” В. Мороза, цікавиться о. Романюком.

Шукаючи за матеріалами для П., я усвідомив собі, що ми не маємо ні одної великої репрезентативної виданої англійською праці про мученицьку смерть наших єпископів, священників, монахів і монахинь, про „гори трупів і море крові”, — як недавно сказав Патріярх Йосиф, і служителів і вірних. Коли ми шукаємо за свідченнями, які ми дали перед світом про цю невимовну трагедію нашого народу, коли шукаємо за великою працею, яка своїм засягом і репрезентативним оформленням була б гідним пам'ятником для невинних жертв найбільшого переслідування Христової Церкви від часу Нерона, і такої праці в англійській мові не знаходимо.

Причиною цього жалюгідного стану не є брак компетентних авторів, бо ми маємо цілий ряд видатних істориків-спеціалістів в історії нашої Церкви, які опублікували до тепер деяку кількість вартісних менших праць і статей з цієї ділянки. Головною причиною є тут брак матеріальних засобів

для опрацювання й видання такої більшої англійською праці.

Немає сумніву, що наші релігійні організації і все наше суспільство могли б такі матеріальні засоби дати, коли б поставилися до цієї дуже важливої і дуже занедбанної справи з належною увагою.

Проте, наше занедбання відноситься не тільки до цієї ділянки.

Пам'ятник жертвам голодоморства

Протягом останніх 60 років Москва знищила у найбільш варварський спосіб щонайменше десять мільйонів українських хліборобів. Їх викидали з малечки дитими і з немічними старцями з їхніх прадідівських хат, їх, ограблених, везли в неопалених вагонах на далекий Сибір і ті з них, які не вмерли під час транспорту, гинули від холоду, голоду, невилічливої праці і знущань у Сибіру. Влада „робітників і селян” силою забирали від цих хліборобів збіжжя та інші продукти їхньої праці, і вони мільйонами вмирали з голоду на найбагатшому чорноземі Європи. Десятки і сотні тисяч тих хліборобів України, які пережили Сибір і голодоморство, вмирали, замучені у в'язницях Вініци та інших міст, містечок і сіл України.

Чи цей найбільший своїм розмірами в історії людства злочин масового народодобства не вимагає того, щоб його якнайбільше документально утворювали і записали для історії, для пам'яті нашого народу і всього людства?

Слід ствердити, що на цьому полі був уже зроблений у нас добрий початок. Маємо на думці, велику двотомову (1255 сторінок) англійську працю „Чорні діла Кремля. Біла книга”, яка була видана ще у 1953-55 роках організацією бунтівних жертв московсько-комуністичного терору. „Чорні діла Кремля...” — це потрясаючий історичний документ, який своїм трагізмом перевищує „Архипелаг Гулаг” Солженіцина.

Щоби ця праця здобула широкій американський, канадський і англійський книжковий ринок, її, можливо, треба б дещо скоротувати і поправити у деяких місцях англійську мову, дещо доповнити, і т. п., та все ж був би це і сьогодні дуже цінний початок. Але ми не тільки не повели далшої праці над цим дуже потрібним виданням, ми — забули про нього. Сьогодні важко знайти цю вартісну книгу на списках наших книгарень...

Не треба пригадувати, що ми маємо вартісні англійські видання, які відносяться до злочинів червоної Москви в Україні, до

штучного голоду і т. п., то є менші праці, або спомини, які не охоплюють цілості подій. Йдеться про англійськомовну працю, яка давала б повну і всебічну картину злочинів Москви проти українського народу і яка була б гідним пам'ятником для мільйонів невинних жертв комуністично-московського народодобства.

Написання і видання згаданих та інших великих репрезентативних англійських праць — це велике завдання, яке вимагає організованого зусилля нашої спільноти. Здійснення цього діла залежне, перш за все, від зрозуміння для цієї занедбанної і дуже важливої справи з боку наших установ, що у їх компетенцію ці справи входять.

Неодностайність

У парі з відсутністю згаданих авторитетних видань іде друге недомогання імені — неодностайність цифрних даних, якими ми користуємося. Наприклад: скільки було жертв штучного голоду в Україні — шість, сім чи п'ять мільйонів? Скільки єпископів, священників, ченців, черниць, вірних знищили комуністи? Скільки українців загинуло на Сибіру, у в'язницях?

Плутанина у цифрних даних про жертв комуністично-московського народодобства в Україні, спричинена, очевидно, тим, що у Советському Союзі не існує свободи слова і правди, дійсний стан всеціло заступлений комуністичною пропагандою, брехнею.

Р. Смит у своєму знаменитому творі „Росіяни”, який недавно був „найліпшим продаванню” книгою, говорить, між іншим, про розмову, яку він мав з Євтушенком. Євтушенко оповів Смитові про свою зустріч зі студентами московського університету. Коли Євтушенко запитав студентів, скільки людей загинуло у Советському Союзі під час сталінського терору, він одержав різні відповіді. Найвища цифра жертв була оцінена одним студентом на десять тисяч людей, найнижча оцінка була — 10 осіб!

Цей епізод є промовистим показником того, як успішно вбиває Москва пам'ять народу. Друге по-ліття не знає уже про мільйони жертв Сталіна! У такій дійсності дуже важко усталити точні цифри жертв Москви, та все ж ми не можемо вживати різних цифр у наших виданнях, матеріалах, листах і летючках і мусимо раз на раз прийняти якісь найвищі правдоподібні цифри.

В останніх 60-ох роках наш нарід переніс жахливі удари. Мільйон невинних жертв, море крові і сліз не сміють піти в забуття. Обов'язком українців у

М. Чирівський

ПОЛЯКИ ПРО УКРАЇНУ: З БІБЛІОТЕЧНОЇ ПОЛИЧКИ

Перед автором цих рядків лежить дві книги, видані в Польщі, які присвячені українській тематичі. Цікаво буде поділитися з читачами „Свободи” враженнями з прочитання цих двох праць, писаних поляками в умовах теперішнього польського режиму і советсько-московського супремасії.

Перша книга *Україна, теперішнє і минуле* — збірка праць під ред. М. Карася і А. Подрази, видання Ягеллонського університету, Краків, 1970.

Книга у двох частинах. Перша частина охоплює сучасні географічні обставини, населення і господарство України. Друга частина охоплює минуле, в ній обговорюється археологія, історія, мова і література та мистецтво Київської Русі. Автори поодинокі статті і нарисів, хоч відомі в сьогоденній Польщі, своїми прикладами нам в Америці чи Канаді небагато говорять про себе. Більшість з них належить до молодшого наукового доробку комуністичної дійсності.

Географічна частина книжки доволі солідно і правдиво представляє геологічну будову, клімат, ґрунти, рослинність і інші природні прикмети і властивості України. Але виключно в її сьогоденних советських кордонах, включно з Кримом, однак не згадують ні про Кубань, ні Холмщину, ні Підляшся, ні Лемківщину, ні північні Полісся, ні південну Курщину, або українську частину Вороніжчини. В точніших описах терену, землі і клімату поодинокі статті дещо розходяться із стандартними географічними працями Кубійовича та інших авторів в діяспорі. Але в головних описах зауважуємо подібність трактування цієї ділянки.

Коли йдеться про населення України в рамках УССР, то автор статті, А. Елонек, наводить дані за офіційним переписом населення з 1959 року, також він пише, що жило в Україні 32,1 мільйона українців, але української мови вживало як матірню тільки 30,5 мільйона. Розуміється він не відважується відступити від офіційних даних.

Огляд археологічний про сиву старовину України — це суто науковий, об'єктивний, цікаво написаний, з використанням новітніх знахідок і джерел. Ним розпочинається друга частина книги про минуле України.

Даючи перегляд історії України від найновіших часів, А. Подраза замало спинається на період Антів, державне життя яких новіша історична наука скорше з'ясує як перший етап політичного життя українських слов'ян. Луци по марксистській лінії, Подраза намагається Київську Русь вважати феодальною спільнотою, хоч не-марксистські історики це заперечують. Однак, автор дуже добре і з повним знанням представляє минуле українського народу аж до дати 1569 — рік включення більшості на-

пати від офіційної советської статистики.

Нічого надзвичайного не можна довідатися із нарисів про господарство, але цікаво прочитати таке ствердження: „країна (тобто Україна) під оглядом населення в півтора рази більша від Польщі, а під оглядом території — майже два рази більша. Україна є країною господарсько високо розвиненою; вона має величезний промисел, передові важкі і консумпційні, як теж продуктивні і високоякісні сільське господарство, головну у виробництві збіжжя і технічних культур.”

Чомусь автор цього нарисів, Б. Кортус, починає з XVII сторіччя, мовби перед тим нічого не було. Не викликає жадного здивування і ствердження Кортуса, що прилучення України до всеросійського боринку значно причиною до її економічного розвитку, хоч відомо, що воно спричинилося якраз до протилежного, бо це прилучення пошкодило економіку України, роблячи її колонією імперії москалів. Так говорить і Слабченко, і Кононенко, і Волобуєв, і Чирівський, і Мельник та інші. Але польський автор мусів тут піти по тенденційній московській лінії. Всюди помічаємо в статті і „блага”, що, мовляв, господарсько Україна одержала від Москвитини. Все ж такі економічний огляд є добрий і з його даних можна скористатися, читаючи його критично. Обмежена його вартість в тому, що тут знову говориться виключно про господарство української СССР, а про повний економічний потенціал України і її відсоткового значення в рамках імперської господарки СССР з цієї роботи ніяк не можна довідатися.

Серед літератури і джерелних праць, поданих на нарисі сьогоденного стану української ССР майже немає закордонних авторів, які внесли б трохи об'єктивізму в типову тенденційну інтерпретацію по-советському шаблону. І джерела є перестарілі, яким надається забагато значення, використовуючи цю літературу повністю.

Огляд археологічний про сиву старовину України — це суто науковий, об'єктивний, цікаво написаний, з використанням новітніх знахідок і джерел. Ним розпочинається друга частина книги про минуле України.

Даючи перегляд історії України від найновіших часів, А. Подраза замало спинається на період Антів, державне життя яких новіша історична наука скорше з'ясує як перший етап політичного життя українських слов'ян. Луци по марксистській лінії, Подраза намагається Київську Русь вважати феодальною спільнотою, хоч не-марксистські історики це заперечують. Однак, автор дуже добре і з повним знанням представляє минуле українського народу аж до дати 1569 — рік включення більшості на-

пати від офіційної советської статистики. Нічого надзвичайного не можна довідатися із нарисів про господарство, але цікаво прочитати таке ствердження: „країна (тобто Україна) під оглядом населення в півтора рази більша від Польщі, а під оглядом території — майже два рази більша. Україна є країною господарсько високо розвиненою; вона має величезний промисел, передові важкі і консумпційні, як теж продуктивні і високоякісні сільське господарство, головну у виробництві збіжжя і технічних культур.” Чомусь автор цього нарисів, Б. Кортус, починає з XVII сторіччя, мовби перед тим нічого не було. Не викликає жадного здивування і ствердження Кортуса, що прилучення України до всеросійського боринку значно причиною до її економічного розвитку, хоч відомо, що воно спричинилося якраз до протилежного, бо це прилучення пошкодило економіку України, роблячи її колонією імперії москалів. Так говорить і Слабченко, і Кононенко, і Волобуєв, і Чирівський, і Мельник та інші. Але польський автор мусів тут піти по тенденційній московській лінії. Всюди помічаємо в статті і „блага”, що, мовляв, господарсько Україна одержала від Москвитини. Все ж такі економічний огляд є добрий і з його даних можна скористатися, читаючи його критично. Обмежена його вартість в тому, що тут знову говориться виключно про господарство української СССР, а про повний економічний потенціал України і її відсоткового значення в рамках імперської господарки СССР з цієї роботи ніяк не можна довідатися. Серед літератури і джерелних праць, поданих на нарисі сьогоденного стану української ССР майже немає закордонних авторів, які внесли б трохи об'єктивізму в типову тенденційну інтерпретацію по-советському шаблону. І джерела є перестарілі, яким надається забагато значення, використовуючи цю літературу повністю. Огляд археологічний про сиву старовину України — це суто науковий, об'єктивний, цікаво написаний, з використанням новітніх знахідок і джерел. Ним розпочинається друга частина книги про минуле України. Даючи перегляд історії України від найновіших часів, А. Подраза замало спинається на період Антів, державне життя яких новіша історична наука скорше з'ясує як перший етап політичного життя українських слов'ян. Луци по марксистській лінії, Подраза намагається Київську Русь вважати феодальною спільнотою, хоч не-марксистські історики це заперечують. Однак, автор дуже добре і з повним знанням представляє минуле українського народу аж до дати 1569 — рік включення більшості на-

пати від офіційної советської статистики. Другий автор, В. Серчик, який написав історію України від Люблінської угоди до останнього розподілу Польщі в 1795 році — надзвичайно об'єктивний. Він не старіється підкреслювати будь-якої польської культурної місії в Україні, також і Подраза не наголошує якоїсь єдності поміж українським і московським народами у формі т. зв. „прусської єдності”, але тільки одним рішенням згадує напад Андрія Богородського на Київ 1169 року.

Цікаво й об'єктивно написана стаття Я. Козіка про Україну під царською Росією в роках 1795-1917, де немає жадного „прийдіте діти поклоніться” Москві. Інший характер має стаття Я. Кмечка про найновіші часи (1917-1965), включивши Визвольну Боротьбу в 1917-21 роках. Автор намагається бути об'єктивним, але „архаїк” більшовицької тенденційності перемагає. Він говорить про значну поміч Антанті Центральній Раді, яка, нібито, актуалізувала антибільшовицьку поставу Центральної Ради. Згідно з советською лінією, Кмечка навіть висміює „промисельські” мрії поляків (стор. 309); критикують польську політику в Західній Україні між 1919 і 1939 роками; виключно ріст української ССР, очевидно, завдяки Москві.

В. Вітковський позитивно розізнає окремішність української мови і особливості української літератури. Р. Луцій надає короткий перегляд українського письменства, ствержуючи, що навіть сьогоднішня літературна діяльність в українській ССР стримана до закріплення її національної індивідуальності і відрубності.

Ева Хосіка, аналізуючи розвиток мистецтва в Київській Русі, признає великий вплив на польську культуру, навіть і тоді, коли ще Русь політично не стало, тобто до XVI ст., під час ренесансу.

Книга *Україна, теперішнє і минуле* — наукова праця без шовіністичних пристрастей та цікава для докладнішого ознайомлення. Книга *З минулого польсько-української і російської співпраці* — збірка праць, видана Ягеллонським університетом, Краків, 1975. В цій книжці є багато комуністичної пропаганди. Перші статті, як В. Серчика, „Польські і українські клопи в боротьбі з феодальним визиском на Правобережній Україні в другій половині XVIII сторіччя”, Я. Козіка, „Українсько-польські взаємини в Галичині в період революції 1848-1849”, Г. Марачова, „Польсько-українські революційні товариства 50-70 років XIX сторіччя” і інші — цікаві і поділяють багато нового і незнаного для пересічного читача, хоч пробивається в них вітерець польського шовінізму і промосковської тенденції, але в дуже дискретний спосіб.

(Закінчення на ст. 4-й)

різних університетах Німеччини, Франції й Австрії, в тому числі в Інституті славянських студій у Парижі, про що було згадано на франківській конференції у Сорбоні, тим більше, що у висліді цього вечора в Інституті вийшла перша французька книжка про Сковороду, як спільне видання УВУ та Інституту славянських студій.

1884-1964. Характеристика Сковороди у доповіді, підготовленій на Педагогічному Конгресі у Львові (1935) н.т. „Українська духовність в її культурно-духовних виявах”. Доповідь друкована у Збірнику: *Перший український педагогічний конгрес*. Львів, 1938. Сторінки 16-88. Наведена цитата із стор. 44.

10. „Вічний революціонер” мусить нагадувати Франкову лірику, яка стала бойовою піснею молодого українського покоління, на багато скорше, ніж ідею зревольтованої людини підпис Камюса. Ярема надале це окреслення для Сковороди, також набагато скорше, ніж були розповсюджені твори французького письменника-філософа, але тим більше підкреслює цим сформульованим істоту речі, про якого саме революціонером йдеться.

11. У 1918 р. видав кількадесят томів ватиканських документів, що стосуються історії України, й низку синтетичних праць. Погляд висловлений в інавгураційній доповіді на науковій конференції, спільно організованій у Рокка ді Папа Б. Риму (18-20.X.1963 р.) чотирьома українськими науковими установами: НТШ, УБНТ, УБАН та УВУ. Доповідь друкована в Збірнику „Релігія в житті українського народу”, що вийшов як 181 том *Записок НТШ* (Мюнхен-Рим-Париж). 1966, на стор. 3-38.

12. Цитата із стор. 10.

13. 1897-1968.

[Продовження буде]

6. Нагадує, що теперішня доповідь була в оригіналі читана у французькому науковому середовищі, й тому відклик на найбільш зрозуміле порівняння.

7. Звичайно, мало б бути „українського”, але йдемо за текстом оригіналу, в якому вживається це той термінологічний.

8. Як відомо, у 250-ліття народини Сковороди (1722-1972) УВУ влаштував низку „сковородинських” наукових конференцій в

П'явки для Членів Федеральної Кредитової Кооперативи

„САМОПОМІЧ“

в Нью Йорку

- 1) 6% дивіденди від оцінок — нараховують чвертьрічно.
- 2) Одно-дво-три-чотири-п'яти-шести і восьмирічні сертифікати — 6% до 8% річно з чвертьрічним нарачуванням.
- 3) Позички на авто та інші потреби — на догідні сплати і невисокі відсотки.
- 4) Студентські позички — до сплати після закінчення студії.
- 5) Безплатне для членів життєве забезпечення оцінок (уділів) до висоти \$1,000.00 і позичок до висоти \$10,000.00 в КІОНА М'ЮЧУЕЛ — згідно з контрактом.
- 6) Федеральне забезпечення членських уділів до висоти \$40,000.00 на одного члена.
- 7) Грошові перекази і подорожні чеки.
- 8) „Доручення виплати“ з окремих, подібних до чеківих рахунків, опродентованих на рівні з уділами.

Вступайте в члени

в годинах урядування: 10-3 кожного дня (крім неділі й по-неділки), в п'ятницю також 5-8 веч.

в Домівці Кооперативи:

108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 473-7310

Організація Оборони Лемківщини Відділ 2-ий в Йонкерсі, Н. Й.

запрошує все Громадянство на

ОСІННЮ

ЛЕМКІВСЬКУ ЗАБАВУ

30-го вересня (субота), початок 8:30 веч.
в Домі СУМА, 301 Палісайд Аве., Йонкерс, Н. Й.

Зимні і гарячі закуски і напитки.

ВИСТАВКА ІКОН

ЦЕРКОВНО-РЕЛІГІЙНИХ КАРТИН

відбудеться

у Українському Інституті Америки
2 East 79th Street, NEW YORK, N.Y.

від 24 вересня — 12 жовтня 1978 р.

Відкриття в неділю, 24 вересня 1978 року,
о год. 4-й по пол.

ЗАПРОШУЄМО ВІДВІДУВАТИ:

вівторок-неділя — 2-6 по пол.

Тел.:

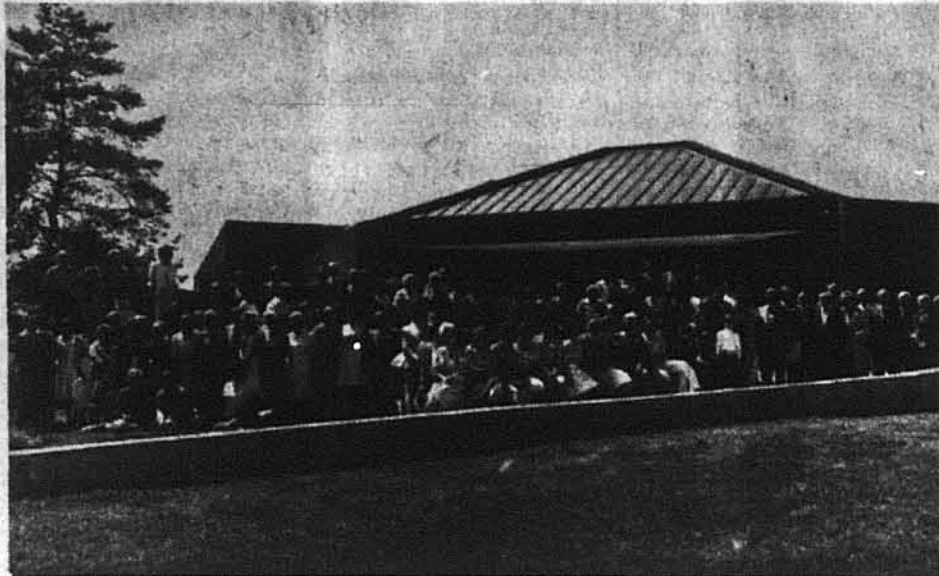
(212) 288-8660

Мистецький Комітет УІА

Резолюції конференції учителів українознавства

Конференція учителів шкіл українознавства Шкільної Ради при УККА та Централі Опікунів відбулася в днях 23-25-го червня 1978 року в Назарет Коледжі в Рочестері, де з'їхалося понад 150 учителів, спонзорів і гостей. Участь взяли школи при православних парохіях Рочестеру та Чикаго. Прибули також представники з далекої Канади, щоб разом спланувати свою працю на майбутнє. Майже всі школи в системі Шкільної Ради при УККА були заступлені і брали активну участь у спільних сесіях і семінарах.

Стверджується велика активність, зацікавленість і заохота до праці. В результаті живої виняткової думки для покращання й підсилення спільної праці над вихованням української молоді, Конференція, на пропозицію резолюцій-

Учасники учительської конференції в Рочестері, Н. Й.

ної Комісії, схвалила наступні резолюції:

1. Конференція учителів Шкільної Ради при УККА та Централі Опікунів вітає Первоіерархів, Ієрархів і Духовенство українських церков, всі українські культурні, наукові, громадські, братські і політичні інституції, товариства і організації та українське суспільство.

2. Учасники Конференції спеціально вітають всіх тих, хто трудиться на полі виховання української молоді, а зокрема в рідному шкільництві і в молодечих організаціях.

3. Конференція вітає наших братів і сестер, які на рідних землях терплять переслідування за свою віддану працю на полі української культури. Ми клонимо голови перед їхнім героїзмом!

4. Конференція з жалем стверджує, що українська школа на рідних землях обернена в школу антиукраїнської пропаганди.

— Творимо українські національні школи на поселеннях у вільному світі!

5. Конференція з прикриттям стверджує, що існування на світовому форумі проявів українофобства, дискримінації та фальсифікації подій та історичних даних по відношенню до української нації.

Конференція гостро засуджує всі такі прояви!

6. Учасники Конференції стверджують свою готовність далі працювати невтомно над поширенням і поглибленням української культури, вихованням молоді та збереженням душі української дитини.

— Пам'ятаймо, наша молодість — наша майбутність!

7. Конференція закликає все українське суспільство, церкви, товариства і організації — ще більше уваги, ресурсів і часу присвячувати для виховання української молоді та для розбудови українського шкільництва. Рік 1979-й — всесвітній рік дитини.

Даймо українській дитині національну школу, релігійно-національне виховання!

8. Конференція закликає всіх українських професіоналістів активно включи-

тися в справу виховання української молоді.

9. Конференція закликає всіх, а батьків зокрема, звертати особливу увагу на плесання і вживання української мови, як основи національного виховання.

Рідна мова — душа народу!

10. Учасники Конференції висловлюють побажання, щоб Шкільна Рада при УККА, Об'єднання Педагогів, Центральні Опікуни та інші установи і організації планували та уможлилювали частіші відбуття конференцій, семінарів та академічних курсів для підвищення кваліфікації і підготовки нових педагогічних кадрів.

— Добрий учитель — запорука доброї школи!

— Добра школа — запорука здорового суспільства!

Повідомляємо Рідно, Знайомих і Товаришів,
що в черні 1978 р., помер в Коломиї, Зах. Україна,
на 83-му році життя,
наш Дорогий БРАТ

бл. п.

АНДРІЙ ЧАЙКОВСЬКИЙ

Полишив дружину ЯРОСЛАВУ з ГЛІБОВИЦЬКИХ,
сина ЖДАНА і дочку ВІРУ з Родиною.

Покійного поховано в Коломиї, Зах. Україна.

Сестри: МАРІЯ СТАВНИЧА і ОЛЕНА БЕМКО

Замість квітів на могилу Покійного
складую 15.00 дол. на Патріарший Фонд.

Олена БЕМКО

БАТЬКИ! Зв'яжіть замочу ваших дітей з найстарішою, найбільшою й найбагатішою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб забезпечити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового світового члена!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

Окружна Управа Союзу Українок Америки в Нью Джерсі

запрошує Громадянство Ньюарку й околиці на

„ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ“

який відбудеться

в неділю, 1-го жовтня 1978 року
між год. 8-ою рано а 4-ою по пол.
в церковній залі св. Ів. Хрестителя
при Сенфорд Аве. в НЬЮАРКУ, Н. Дж.

ПРОГРАМА:

1. Мистецька виставка.
2. Діяльність Українського Музею в прозірках.
3. Діточа виставка 18-ої Конвенції СУА під назвою „Маленькі наші руки“.
4. Жіноча літературна творчість.
5. Продаж печива.

ГОСТЯМ РАДІ!

Центральна Управа Спілки Української Молоді

ХІ СВІТОВИЙ КОНГРЕС Спілки Української Молоді

відбудеться

в днях 17, 18 і 19-го листопада 1978 року
на Оселі СУМ Америки в Елленвілл, Н. Й.

- ВІДКРИТТЯ КОНГРЕСУ — год. 12-та дня, 17-го листопада.
- КОНГРЕСОВИЙ БЕНКЕТ і ЗАБАВА відбудуться в суботу, 18-го листопада.

Програма Конгресу буде подана в дальших оголошеннях.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНГРЕСУ
ЦЕНТРАЛЬНОЇ УПРАВИ СУМ

Длимося сумною вісткою,
що в п'ятницю, 15-го вересня 1978 року,
в Гартфорд, Конн., відійшов у Вічність,
на 46-му році життя

бл. п.

ЗЕНОН ГЛУХ

ПАНАХИДИ — в неділю, 17 і в понеділок, 18-го вересня 1978 р., о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Talariski Funeral Home, 382 Maple Ave., Hartford, Conn.

ПОХОРОН — у вівторок, 19-го вересня 1978 р., о год. 9-й ранку з церкви св. Михайла в Гартфорд, на цвинтар св. Михайла в Гластонбері, Конн.

Невимовним горем прибиті:

мати — АННА
сестра — ЛЮБА БАРИДА
швагер — ВАСИЛЬ БАРИДА
сестринка — АННА КРАВЧУК
сестринка — ПЕТРО БАРИДА
дружина — ТЕРЕСА
діти — АННА, МАРІЯ, ПЕТРУСЬ

У світлу пам'ять моєї Дорогої і Незабутньої Братови

бл. п. Ольги з Бриковичів Лугової
s.v. Решитухи

жертву 25.00 доларів

на Гарвардський Науковий Інститут.

ЛУКОМСЬКА Стафанія з родиною

У пам'ять Дорогого Друга

бл. п.

д-ра ОСИПА ЛЮБЧАКА

складасмо 50.00 доларів

на Фонд Катедри Українознавства при Гарвардському
Університеті.

Інж. Марія і д-р Богдан МАКАРУШКИ

Бруклін, Н. Й.

ПОДЯКА

Всім Людям Доброї Волі, що звеличали своєю
присутністю похорони і тризну по

св. п.

МИКОЛИ КОСТИНЮКОВІ

нар. 29-го вересня 1893 р. в Сятині, учасникові Визвольних Змагань, воїнові УСС, основникові і довголітньому директорові Українського Банку в Сятині, що упокоївся в Бозі 16-го липня 1978 р. в Рочестері, Н. Й. — складасмо щирі подяки.

В першу чергу дякуємо ВПреп. о. Василеві Остапу, парохові церкви св. Богоявлення, співакам хору „Сурма“, а окремо диригентові п. інж. Ярославові Матковському, станиці ОБВУА, членам Т-ва Запорізьська Січ — і всім тим, що шаноуючи пам'ять Покійного жертвували квіти, замовили Служби Божі, та тим, що склали пожертви на добродійні цілі. Окремо дякуємо Паням, що приготували тризну, а п. інж. Романові Вергуню, за зворушливу промову на тризні. Щире спасибі всім тим, хто в часі нашої жалоби висловив нам особисто, чи письмово своє співчуття.

Хай Вас усіх Всевишній винагородить сторицею.

Інж. ГРИГОРІЙ КОСТИНЮК — син

д-р ЛІДІЯ з ПАНКОВСЬКИХ

КОСТИНЮК — невістка

Повідомляємо всіх наших Приятелів і Знайомих,
що в понеділок, 18-го вересня 1978 року,
відійшла, ненадібно, у Вічність

бл. п.

СТЕФАНІЯ САЛДАН з дому СУШКІВ

День і час похоронних відправ буде проголошений пізніше.

У глибокому смутку —

Родина

Пластова Станиця і Кружок Пластприяту в Боффало, Н. Й.

Обласна Таборова Комісія „Новий Сокіл“

у глибокому смутку повідомляють, що з Волі Всевишнього, ненадібно,
відійшов у Вічність 16-го вересня 1978 року

бл. п.

ЛЮБОМИР СТАСЮК

ширий прихильник Пласту, б. голова Пластприяту у Боффало, член Управи ОТК „Новий Сокіл“, б. спортовий референт пластових таборів на „Новому Соколі“.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 20-го вересня 1978 р. з української католицької церкви св. о. Миколая в Боффало, Н. Й., на цвинтар Кальварія.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Рідні Покійного, дружині Галині, доні ст. пл. Діані, синові пл. уч. Тусьові, Братам з Родинами та дальшій Родині, складасмо найглибші вислови співчуття.

УВАГА, ЧІКАГО!

КОРПОРАЦІЯ „УКРАЇНСЬКА ОПЕРА“ з Нью Йорку
покаже в Чикаго, у неділю, 8-го жовтня 1978 р., о 4-й год. по пол.
в аудиторії „Лайн Технік Гайскул“

ВЕЛИКУ ПРОГРАМУ

„ТИСЯЧОЛІТНІЙ ШЛЯХ УКРАЇНИ“

Диргент ЛЕВ СТРУГАЦЬКИЙ, режисер і декоратор МИКОЛА ГОЛОДИК, хормайстер РОМАН ЛЕВИЦЬКИЙ,
хореограф В. ЖУКОВИЧ, конферансьє ХРИСТИНА ІВАНІВ.

УВАГА, ЧІКАГО!

Громадянство Чикаго й околиць щиро запрошують спонзорів: СУКІП, „САМОПОМІЧ“, Спілка „ПЕВНІСТЬ“, протекторат ВІДІЛУ УККА.

Квитки: „Самопоміч“, „Певність“, Українська Книгарня та „Дельта“.

Ця програма частково фінансована Мистецькою Радою стейту Нью Йорк.

Ви почуєте: Галину Андреадіс, Марту Кокольську-Мусійчук, Богдана Чаплинського, Світлану Тонкошкур-Вожаківську, Володимира Карпинича, Миколу Голодику, Олю Гіряк, (дебют), Данну Марусевич (дебют).

Увага, Нью Йорк: 22 жовтня у Фешен Інституті — опера „КАТЕРИНА“

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА...

(Закінчення зі ст. 1-01)

Першим під час популадного панелю промовляв ред. А. Драган. Сидять (зліва): проф. А. Антонович, проф. Р. Завадович, мгр М. Домашевський, о. шамб. Я. Свищук, проф. д-р В. Маркус і мгр Л. Костелина.

Д-р М. Куропас, заступник головного підприємця УНСОЮЗУ, який був модератором вечірнього панелю, виступив з вступним словом. Панелістами були (зліва, за столом): ред. З. Снілик, о. д-р Дж. Васкас, Дж. Зуравскі, Н. Філіппіс і проф. д-р В. МекРіді.

які фактично становлять американський нарід.

Д-р Куропас описав основні відмінності таких описових назв як „іміграційна преса“, „чужомовна преса“ і „преса національно-етнічних груп“ та прийняття описової назви „етнічна преса“ як продукту американського суспільства. Він в подальшому подав статистичні дані про появу і розвиток етнічної преси в США та поставив кілька питань про ролі етнічної преси та її майбутнє в Америці під розгляд панелістів.

Кожний з учасників панелісти спершу розглянули основні історичні закономірності та історичне тло, на якому повстали їхні видання, затримуючи в подальшій дискусії поодинокі етапи їхнього розвитку, існуючі проблеми та вигляди на майбутнє.

Дискусія виявила, що грецький тижневик і польський двотижневик були змушені перейти в цілості на англійську мову. Д-р Дж. Васкас висловив побоювання, що й литовського щоденника чекатиме така сама доля з уваги на постійний запит на знання литовської мови серед молодшого покоління. Ред. З. Снілик вказав передусім на унікальні завдання „Свободи“ та іншої української преси у відношенні до поневоленого українського народу, який бореться не тільки за свою мову, але й за своє існування. Ці завдання, як і констатувати збереження української мови серед українців в різних країнах вільного світу, він вважає імперативним для продовження і розвитку дорожого модернізації українських видань.

Ці та інші питання, з наголосом на двомовність і багатокультурність, становили ядро дискусії поміж панелістами, а згодом і слухачами, серед яких були представники польських, литовських, хорватських, скандинавських, бельгійських та інших етнічних груп. Під час дискусії д-р Куропас представив кількох визначних гостей, серед них американських громадських і політичних діячів. Подякою всім учасникам д-р Куропас закінчив цю другу імпрезу дня.

Банкет

Ювілейний банкет, в якому взяло участь біля 250 осіб, відбувся у вечірніх годинах в неділю, 17-го ве-

ресня, в одній із залів ресторану „Дипломат“. Гості ставили свідчення перекрїт місцевої громади та союзового активу.

Банкет відкрив головний радний УНСОЮЗУ М. Сорока, а провів ним мгр Л. Костелина. Вступну молитву відмовив о. шамбелян Я. Свищук, який різноманітним коротким словом та передав привіт від Владимира Ярославського. Короткий привіт від місцевого Відділу УККА передав його заступник голови інж. Юрій Дачинський.

Привіт і подяку організаторам та учасникам цих імпрез зложив д-р І. Філіс. Як ювілейний дар з нагоди 85-річчя „Свободи“, що припало на п'ятницю, 15-го вересня, М. Сорока передав головному підприємцю УНСОЮЗУ 26 аплікацій нових членів.

Промови до теми ювілеїв видань УНСОЮЗУ, їх вклад в розвиток американської України і ролі в майбутньому, висловили ред. А. Драган (українською мовою) і д-р М. Куропас (англійською мовою). Під час банкету мгр Л. Костелина відмінив присутність визначних українських активістів і неукраїнських гостей та ряд письменних привітів від українських установ і організацій.

В мистецькій програмі виступав соліст Тадей Ванджур та п-ні Леся Куропас і Ірина Стефанюк, членкині хору „Дніпро“ з Палатин, Іл. Фортепіанний аккомпанюмент був в руках проф. Павла Гончарова.

Банкет закінчив молитвою о. крилошанин Маріан Бутринський, настоятель парафії св. Володимира і Ольги. В усіх трьох імпрезах замінюючи була участь місцевих союзів на чолі з головними радними М. Сорокою, Анатолієм Дорошенком і Оленою Олександрівною, членами Головного Уряду інж. С. Куропасом та Іваном Іванчуком і іншими. З Вашингтону прибув Євген Іванців, колишній головний радний.

Вступайте
в члени
УНСОЮЗУ!

Округи УНС...

(Закінчення зі ст. 1-01)

го вересня ц. р., а год. 7:30 вечора в залі Української Кредитової Спільноти при 5213 Гучисон. На порядку нарад передбачено: перегляд організаційної праці Округу за останніх 8 місяців, обговорення осінньої кампанії, обговорення загальносоюзних та інших справ. У Зборах зобов'язані взяти участь представники таких Відділів: 434, 448, 465, 471, 473, 474, 475 і 492. У Зборах візьмуть участь представники Головного Уряду сенатор Павло Юзюк — головний директор для Канади, Василь Оріховський — головний організатор УНС, пані Текля Мороз — голова радни, Президію Округу очолюють: Текля Мороз — голова, Дарія Манило — секретар, Олександра Дольницька — організаційна референтка.

Філадельфія, Па. — Збори Філадельфійської Округу Відділів УНС відбулися в неділю, 1-го жовтня ц. р., в залі Дому УНСОЮЗУ при 5004 Н. Олд Йорк роуд. У Зборах візьмуть участь члени Округу Управління і представники 40 Відділів, які входять до Округу. Представники Головного Уряду на Зборах будуть: Василь Оріховський — головний організатор УНС, о. Степан Білак — головний контролер, проф. д-р Богдан Гнатюк — головний контролер, Іван Оджинський — головний радний і Степан Гавриш — старший обласний організатор. Президію Округу очолюють: Інсп. Осип Бакай — почесний голова, Петро Тарнавський — голова, Омелян Барилка — секретар і Іван Данківський — касир.

Чикаго, Іл. — Організаційні Збори Чикагської Округу відбулися в суботу, 7-го жовтня ц. р., в год. 6:30 вечора в Союзному Домі при 845 Н. Вестері свенно. На порядку нарад стоятимуть справи перегляду організаційної кампанії за останніх 9 місяців, обговорення планів осінньої кампанії та інших справ тісно пов'язаних з працею Відділів УНС Округу. У Зборах візьмуть участь: д-р Мйрон Куропас — заступник головного підприємця УНС, Василь Оріховський — головний організатор, інж. Анатолій Дорошенко — головний радний, Олена Олек — голова радни, Михайло Сорока — головний радний і Богдан Дейчаківський — обласний організатор. Президію Округу очолюють: Михайло Сорока — голова і Степан Горалевський — секретар.

Пекін. — Пресові агентства інформують, що Китайська Народна Республіка розпочала будову першого залізничного шляху до Тибету. Лінія проходила на височині 13 000 футів (4000 метрів). Поки що невідомо чи плоскоріг'я і сполучатиме Тибет із Шанхаєм. Метою цієї потужної будови є якнайбільше використати природні багатства Тибету, зокрема вугілля, залізну руду, мідь тощо. Залізниця буде також добрим зв'язком між промисловими центрами Китаю.

Читач може заощадити собі багато доброго часу, не читаючи цієї маловартісної книги. Шкода тільки, що поважний університет дав своє ім'я і фірму для такої збірної статтей. А може він мусів це зробити під советським тиском у „суверенній“ Польщі. Недотягнення обох праць: відсутність індексу імен і тематики та списку ілюстрацій у першій книзі про Україну. Так в сьогоднішній Польщі з'являються поважні наукові праці, а поруч з такими книжками, видані також поважними інституціями, — безвартісна халтура. Цікаво, що в цьому випадку вона писана малоросами з Києва.

КИТАЙ БУДУЄ ПЕРШІЙ ЗАЛІЗНИЧНИЙ ШЛЯХ ДО ТИБЕТУ

Пекін. — Пресові агентства інформують, що Китайська Народна Республіка розпочала будову першого залізничного шляху до Тибету. Лінія проходила на височині 13 000 футів (4000 метрів). Поки що невідомо чи плоскоріг'я і сполучатиме Тибет із Шанхаєм. Метою цієї потужної будови є якнайбільше використати природні багатства Тибету, зокрема вугілля, залізну руду, мідь тощо. Залізниця буде також добрим зв'язком між промисловими центрами Китаю.

Подасмо до відомо, що пансіон „КАРПАТІЯ“ в Гантері

ПРИНИМАЄ ГОСТЕЙ на осінній та зимовий сезон.

Приймаємо замовлення від поодиноких осіб, або від лещетарських груп.

Прошу ласкаво звертатись на число (518) 989-6622 або листовою —

KLYMENTYNA SZEWCUK

CARPATYNA HOUSE P.O. Box 126, Rt. 23A, Lexington, N.Y. 12452

Р. Ракочий, мол., Б. Купчинський — переможці тенісового турніру УНСОЮЗУ

Фіналісти тенісового турніру і гості після церемонії вручення нагород (світлив ред. Ігор Длабога)

Снілик, почався в суботу вранці, 16-го вересня і закінчився фіналами в неділю по полудні. Нагороди уфундовані УНСОЮЗОМ вручили фіналістам: управитель оселі Володимир Квас, почесний член Головного Уряду УНСОЮЗУ Йосип Лисогір,

новообрана „Міс Союзів-аранці“ Оксана Кондрат і друга дружка Ліда Білон. Останній турнір тенісового сезону на Союзівці — індивідуальні першества Карпатського Лещетарського Клубу — відбудеться в суботу і неділю, 14-15-го жовтня.

Доповнення до вістки „Український вечір в Іст Медов“

Мистецьку програму „Український Вечір“ показала Корпорація „Українська Опера“ 21-го серпня 1978 р. на запрошення Дирекції Парків повіту Насау, при співпраці з Відділом УККА.

До понад 20,000 глядачів на початку програми промовляв головний підприємця УНСОЮЗУ д-р Іван Філіс, сказавши, що тепер тільки у вільній Америці українці можуть вільно розвивати свою культуру. Публіці був також представлений адміністративний директор УККА мгр Іван Базарко.

Зрамени Корпорації „Українська Опера“, крім названих мистців у „Свободі“ з 19-го вересня ц. р. виступили ще солісти: Леонід Бедерів, Сергій Казарян, Бондаренко та солістка Маргарета Каліш-Козловська, яка співала американський гімн. Великою оркестрою „Української Опері“ диригував Лев Стругацький, режисерував „Український Вечір“ Микола Голдик. У програмі брав також участь оперний хор, хормейстер проф. Роман Левицький.

Корпорація „Українська Опера“ під керівництвом солістки Галини Андрєєвської запросила до виступу в тій програмі: трембітаря П. Федорічка, балетний ансамбль „Таврію“, хореографі О. Жуковина і А. Кулик, танцювальний ансамбль при Осередку СУМА в Нью Йорку „Верховинці“ під керівництвом хореографа О. Гензи та групу юних бандуристів із школи під керівництвом о. Сергія Кіндзеряного-Пастухова.

Крім Оркестри Корпорації „Українська Опера“, виступала ще оркестра ансамблю „Верховинці“.

Тригодинна програма „Український Вечір“, з короткою перервою, відбулася на тлі декорації — української козацької хати, з іконами і зброєю. Частину костюмерії випозичила майстерня п-ва Куликів в Нью Йорку.

В перерві було розповсюджено сотні примірників памфлету УККА „Україна та український нарід“, видання 1978 року. Більшість публіки становили американські глядачі.

Н. Н.

Bus. (212) 728-9751

Дім (212) RA 8-2448

ВАСИЛЬ СКОМСЬКИЙ UNISEX BARBER — HAIR CUTTER

Фріз'єр перепроводився з Avenue „A“ East Side Manhattan і тепер

THE HAIR AFFAIR

31-29 Ditmars Blvd., Astoria, N.Y. 11105

Понеділок, вівторок і середа.

Брати сабей RR до останньої зупинки. Близько Astoria Federal Bank.

У всіх правних справах, таких як: розводи, тестаменти, іміграційні справи, спадщини, випадки, справи зв'язані з нерухомістю, транзакції майнових справ кравчих, які живуть в Україні або в Польщі, прошу звертатись до:

WASYL NEZOWY

consultant for LOUIS KOWALOW, attorney

Години урядування тільки за домовленням.
Room 803, 1411 Walnut Street, Philadelphia, Pa. 19102
Telephone (215) 563-3332

Управа Союзівки

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО УЧАСТЬ У

БЕНКЕТИ

Товариської Зустрічі Львівських Шкіл на Союзівці ВИКЛЮЧНО за попереднім домовленням.

Замовлення слати:

SOYUZIVKA

Ukrainian National Ass'n Estate

Kerhonkson, N.Y. 12446

(914) 626-5641

ПОШУКУЄТЬСЯ

ГОСПОДАРЯ (Maintenance)

на постійну працю

на Союзівці

Також КЕЛЬНЕРКУ

на постійну працю.

ПЛАТНЯ ПІСЛЯ УМОВИ. ГОЛОСИТИСЬ:

SOYUZIVKA — UNA Estate

Kerhonkson, N.Y. 12446

(914) 626-5641

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН І. КОВИТО, член УНСОЮЗУ, 121 ст. Михайла в Юті, Н. Н., номер 11 березня 1978 на 64 році життя. Нар. 20 червня 1923 р. в Ром. Н. Н.; членом УНСОЮЗУ став у 1950. Залишив у спадку дружину Естер, дві доньки: Маріанну і Сузанну, сестру Анну В. Кульбачу, брата Чарльза, багату тітку, вуйда сестри і братів у Ром. Н. Н. та на Зелений Українці. Похорон відбувся 14 березня 1978 р. на цвинтарі Ром в Ром. Н. Н.

Вічна Ному Пам'ять! С. Кобіто, секр.

ДМИТРО ЗАВАЛІНИЧНИК, член УНСОЮЗУ, 448, номер 4 травня 1978 р. на 84 році життя. Нар. 11 липня 1893 р. в Чесмерідах, пов. Перемішлян, Україна. Залишив у спадку дочку Марію Марак. Похорон відбувся 8 травня 1978 р. на цвинтарі Кото де Нейгос в Монреалі, Квебек.

Вічна Ному Пам'ять! Ольга Пашенявич, секр.

ВІКТОР ДАНИЙ, член УНСОЮЗУ, 238 ст. Савана, Коннектикут, номер 16 травня 1978 р. на 17-му році життя. Нар. 15 лютого 1961 р. в Галичі, Масс.; членом УНСОЮЗУ став у 1963 р. Залишив у спадку матір Анну, батька Володимира, брата Петра і бабуню Ліду Гордієвич. Похорон відбувся 20 травня 1978 р. на цвинтарі Оук Гров в Галичі, Масс.

Вічна Ному Пам'ять! Анна Рамік, секр.

ПЕРЛЬ ДУНОВСЬКА, членка УНСОЮЗУ, 125 в Чикаго, номер 13 жовтня 1978 р. на 65 році життя. Нар. 15 лютого 1913 р. в Чикаго, а членом УНСОЮЗУ стала 30 листопада 1953 р. Залишила у спадку чоловіка, дві доньки і 4 вуйди. Похорон відбувся 15 жовтня 1978 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл.

Вічна Ному Пам'ять! Габрієль Пашеня, секр.

АННА КОЛЯНГЕЛЬО, членка УНСОЮЗУ, 125 в Чикаго, номер 13 жовтня 1978 р. на 65 році життя. Нар. 15 лютого 1913 р. в Чикаго, а членом УНСОЮЗУ стала у 1936 р. Залишила у спадку дочку Катерину, сина Романа і П., сестру Марію Чубко, двоє братів і 4 вуйди. Похорон відбувся 15 лютого 1978 р. на цвинтарі св. Марії в Ром. Н. Н.

Вічна Ному Пам'ять! К. Кобіто, секр.

МАРІЯ Г. ГОРНІ, членка УНСОЮЗУ, 381 в Мілві, Н. Дж., номер 21 березня 1978 на 81 році життя. Нар. 25 вересня 1896 р. в Україні; членом УНСОЮЗУ стала в 1924 р. Залишила у спадку сина: Лева, Миколу і Михайла, дочку Павлику і Стефаню. 11 вуйди і 4 правнуки. Похорон відбувся 23 березня 1978 р. на укр. кат. цвинтарі св. Миколая в Мілві, Н. Дж.

Вічна Ному Пам'ять! Йосип С. Романюк, секр.

МАРІЯ РУСІКОВИЧ, членка УНСОЮЗУ, 106 в Чикаго, Іл., номер 14 березня 1978 р. на 65 році життя. Нар. 4.12. 1912 в Чикаго, Іл.; членом УНСОЮЗУ стала в 1931 р. Залишила у спадку чоловіка Маріана. Похорон відбувся 17 березня 1978 на цвинтарі Фермо в Мілваке, Іл.

Вічна Ному Пам'ять! Управа

FARMS & CO. HOMES

CASCADING STREAM 8 secluded acres, beautiful setting, 3 bedroom country home, amidst towering pines. Plus small barn. \$55,000. KOPP OF KERHONKSON, N.Y. Dial: (914) 626-7500

HELP WANTED

TOOLMAKER

Experience in basic tool fabrication can qualify you to be trained to assist die-maker in the preparation of cold forming dies.

PROGRESSIVE

DIEMAKER

Experience in maintenance of progressive dies.

Both positions offer excellent starting salaries (plus opportunity for overtime), liberal company paid benefits, and growth potential.

Please apply in person.

REVLO, INC.

Implement Division 196 Coit St., Irvington, N.J. An equal oppty employer (M/F)

ЮВІЛЕРНІ

ПРАЦІВНИКИ

Спаювання, полішування, напів дорожніх металів, бронзолити, нашийники, і т.п. Постійна праця, добра платня, середніста Менгетер. Тел. пош. п'ят. 8 р. — 4 по пол. (212) 473-5952

ДО ВІНАЙМУ

ДО ВІНАЙМУ ГАРНА КІМНАТА, в гарній околиці Сан Дієго. Може бути для 2-ох. Ціна по-міркована. Курці — не бажані. Тел. (1-714) 281-0316. Адреса:

Nadia Stefanska 4826 Hawley Blvd. San Diego, Cal. 92116

UNFURNISHED APT.

Near Journal Square, 2 1/2 room, modern apartment. \$217.00 a month, security, adults, no pets, available October 1st. Super — (201) 433-8322

УМЕБЛЬОВАНІ ПОМЕШКАННЯ

для старших людей, до вінайма на постійно в Кергонксоні, Н. Й., коло Союзівки. Тел (212) 441-3858

REAL ESTATE

Обмежену кількість продажів акрові БУДІВЕЛЬНІ ПАРЦЕЛІ по \$3,000.00; 2 1/2 акри по \$8,500.00, або разом 11 акрів за \$32,000 із потоком, 25,000 дерев на будівельний матеріал; модерна хата — \$40,000.00. Все в ELDRED, N.Y. ПРИ ДОРОЗІ 32 (ОКОЛИЦІ ВЕРХОВИНА — УРСОЮЗ). Ця інвестиція дасть Вам поважний дохід. Тел. (914) 557-8741

ECONOM-HOMES CONSULTING P.O. Box 207, Eldred, N.Y. 12732

A. E. SMAL & Co. REAL ESTATE & INSURANCE 1733 Springfield Avenue Maplewood, N.J. 07040 (201) 761-7500

Приймає всі роди забезпечення, зокрема: на особові і вантажні авта та мотоцикли; від вогню, від відповідальності і бонди; на життя і акцидентові поліси.

Продас і приймає на продаж нерухомості в Мейспелді, Ірайнгтоні та всіх дооколичних місцевостях.

В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ на ФІЛІОРИДІ нові хати з всім модерним алаштуванням.

5 кімнат, від \$25,000
5 кімнат, гараж \$31,500
7 кімнат, 2 гаражі \$45,500
7 кімнат, „спліт-леवल“ \$65,000

„ГАРДЕН ГОМС“ 5 кімнат, гараж \$32,500
На дві родини \$65,000
Ділянки під хату від! \$ 8,000

SUNNYLAND REALTY Stephen Kowalchuk — Realtor 855 N. Park Ave., Apopka, Fla. 32703 (305) 886-3060

9-кім. дім, коло Союзівки — \$33,000.00.
6-кім. дім, три акри землі — \$50,000.00.
70 акрів землі, серед стейтвого лісу, гірський потік, асфальтова дорога, за акер \$750.00.
19 акрів землі, коло Союзівки \$18,000.00.

STEPHAN OLESIW Licensed Real Estate Broker Rock Haven Rd., P.O. Box 348 Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel. Kerhonkson (914) 626-7692

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED Обслуґа ПЦІРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займається похоронами на цвинтарі в Вадзі Бруку і перенесення тіл з Останда з різних країн світу.

801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. ESsex 5-5555